

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۵۳۱۰

آغاز: بسمله، حمد رفیع الجلال اصل لشذور النعم و شکر ذی الافضال یصب لواء الاقبال؛ **انجام**؛ و نظایر کثیره فی التصریف و کثرة الشیء تساعد علی تقدیره عند عدمه و الله اعلم بالصواب و الیه المرجع و المآب

خط: نسخ، کا: عبدالسلام ترمزینی حلبی، تا: ۱۲۶۵ق؛ ضمیمه نسخه ش ۲۵۳۰۹؛ کاغذ: شکری، جلد: تیماج قهوه‌ای، ۴۳گ، ۲۵ سطر، اندازه: ۲۳/۵×۱۶/۵سم [رایانه]

● **حاشیه شرح شذور الذهب / ادبیات / عربی**

hāshiyat-u š.-i šudūr-id ḡahab

وابسته به: شرح شذور الذهب فی معرفة کلام العرب؛ ابن هشام، عبدالله بن یوسف (۷۰۸-۷۶۱)
حواشی تحقیقی است بر شرح شذور الذهب ابن هشام. در این نسخه خطبه حذف شده است.

قم؛ گلپایگانی؛ شماره نسخه: ۱۵/۱۴۷-۲۹۰۷/۱

آغاز: بسمله و به ثقی المرسل التعبیر به کالتعبیر الشایع بین کثیر من العلماء بالرسول لکن روی الیهقی عن الشافعی رضی الله تعالی عنه کما فی المجموع؛ **انجام**؛ وایه اسأل من السؤال بمعنى طلب الاعلال لایمکنی الاستفهام ای طلب ... و انما حصر السؤال استجلا باللمستول فان لاسأل الامنک

خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ افتادگی: انجام؛ جلد: مقوا عطف گالینگور قهوه‌ای، ۵۵گ، ۲۳ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف: ۳-۱۵۱۷]

● **حاشیه شرح شرح مفتاح العلوم / معانی بیان / عربی**

hāshiyat-u š.-i š.-i miftāḥ-il 'ulūm

ابن کمال پاشا، احمد بن سلیمان، - ۹۴۰ قمری
ebn-e kamāl pāshā, ahmad ebn-e soleymān (- 1534)

وابسته به: شرح شرح مفتاح العلوم؛ ابن کمال پاشا، احمد بن سلیمان (-۹۴۰ق)

حاشیه مختصری است با عناوین «قال، اقول» بر شرح خودش بر شرح «مفتاح العلوم» سکاکی. این دو شرح که اولی مختصر و دومی مطول است هر دو از نوشته‌های خود ابن کمال پاشا می‌باشند. این حاشیه بیشتر جنبه توضیحی دارد و رد و ایراد به ندرت دیده می‌شود و به اقوال علما هم اشاره می‌کند. حاشیه، کامل و تمام شرح مزبور است.

[الاقواف العالمة موصل ۱۱۷/۴]

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۵۴۵۳

آغاز: بسمله، قال و ذلك لكونه اقول ای سبق الخبر فی الاعتبار یعنی فی الاعتبار البلغاء لكون الخبر اقدم اه ضمن تقریره لوجه تقديم مباحث الخير للرد علی الشارح المحقق حیث نظم السبق

مکنهم الله فی الکهف الکذاتی لحفظهم من الحرارة و هبوب الرياح الحسبة و حفظ اجسادهم بالنتیجة من الفساد
خط: نسخ، کاتب = مؤلف، بی تا؛ مصحح؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۷۴گ، مختلف السطر، اندازه: ۲۲×۱۷سم [ف: ۲۱-۸۶]

● **حاشیه شرح الشافية / صرف / عربی**

hāshiyat-u š.-iš šāfiya

غیرهمانند:

۱. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۷۷۷۳

آغاز: بسمله، بحمدک آثرا الحمد علی الشکر لان الحمد یعم الفضائل و الفواضل و الشکر یخص بالخیر؛ **انجام**؛ و انت راض عنا بکرمک انک رووف رحیم کریم.
خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۱۶۶ق؛ مهر: کتابخانه دولت افغانستان؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج تریاکی، ۱۶۴گ، ۱۸ سطر (۱۱×۱۵)، اندازه: ۲۱×۱۹/۵سم [ف: ۱۶-۷۵۳]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۷۵۸

آغاز: و قد یقال حیثذ لیس نظیر ذلك بمتحقق من الامر من مضارع تعلم لو کسر ما قبل آخره لعدم ندور ذلك الامر ففیما علل به الشارح نظر علی انهم لم یفرقوا بین ماضی التفاعل مثلا و الامر منه؛ **انجام**؛ ثم قال و زاد بعض التحوین فی ابنة الخماسی فعلل نحو صبر قال و الصحیح انه لم یجیء فی ابنة کلامهم.

حاشیه‌ای است بر شرح (ظاهراً شرح جاربردی)، در آن از سید شریف جرجانی، تفتازانی، اخفش، جوهری، سیبویه، اندلسی، زمخشری، طیبی و ابومزاحم خاقانی نقل نموده است. در برگ ۱۰، محشی از کتاب دیگرش در صرف به نام «التعریف» نام می‌برد که احتمالاً همان «التعریف علی تغلیظ التطریف» باشد که کشف الظنون از آن در ذیل «العزی فی التصریف» نام برده و بنابراین احتمال، محشی باید مولی محمد بن ابراهیم چلبی معروف به ابن حنبلی باشد؛ خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ با علامت بلاغ؛ جلد: گالینگور سبز، ۱۱۵گ، ۲۱ سطر، اندازه: ۱۸×۱۳/۵سم [ف: ۲۶-۲۴۴]

✓ ● **حاشیه شرح شذور الذهب / نحو / عربی**

hāshiyat-u š.-i šudūr-id ḡahab

سنباوی، محمد بن محمد، ۱۱۵۴ - ۱۲۳۲ قمری
sanbāwī, mohammad ebn-e mohammad (1742 - 1817)

وابسته به: شرح شذور الذهب فی معرفة کلام العرب؛ ابن هشام، عبدالله بن یوسف (۷۰۸-۷۶۱)

حاشیه‌ای است مختصر با عناوین «قوله، قوله» بر شرح شذور الذهب ابن هشام نحوی که هم متن و هم شرح از اوست.

[کشف الظنون ۲: ۱۰۲۹ (شرح الشذور)؛ ذیل کشف الظنون ص ۹۳ (حاشیه محمد امیر ازهری بر مثنوی).]

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛؛ جلد یازدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276249

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲